

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 65/14

Λουξεμβούργο, 30 Απριλίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση C-209/13
Ηνωμένο Βασίλειο κατά Συμβουλίου

Το Δικαστήριο απορρίπτει την προσφυγή του Ηνωμένου Βασιλείου κατά της αποφάσεως με την οποία εξουσιοδοτούνται έντεκα κράτη μέλη να καθιερώσουν ενισχυμένη συνεργασία στον τομέα του φόρου επί των χρηματοδοτικών συναλλαγών

Τα προβληθέντα από το Ηνωμένο Βασίλειο επιχειρήματα αφορούν τα στοιχεία μελλοντικού φόρου και δεν αφορούν την έγκριση καθιερώσεως ενισχυμένης συνεργασίας

Στην υπόθεση αυτή, το Ηνωμένο Βασίλειο ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει απόφαση ¹ του Συμβουλίου με την οποία εξουσιοδοτούνται έντεκα κράτη μέλη ² να καθιερώσουν μεταξύ τους ενισχυμένη συνεργασία στον τομέα του φόρου επί των χρηματοδοτικών συναλλαγών (ΦΧΣ).

Η απόφαση αυτή ελήφθη όταν, κατόπιν τριών συνεδριάσεων του Συμβουλίου τον Ιούνιο και τον Ιούλιο του 2012 επί προτάσεως οδηγίας της Επιτροπής του 2011, κατέστη πρόδηλο ότι το Συμβούλιο δεν μπορεί να υποστηρίξει ομοφώνως τον ΦΧΣ στο άμεσο μέλλον.

Τον Φεβρουάριο του 2013, μετά την έκδοση της αποφάσεως περί εγκρίσεως της ενισχυμένης συνεργασίας, η Επιτροπή εξέδωσε νέα πρόταση οδηγίας.

Το Ηνωμένο Βασίλειο φρονεί ότι η προσβαλλομένη απόφαση επιτρέπει τη θέσπιση ΦΧΣ με εξωεδαφικά αποτελέσματα. Υποστηρίζει, εξάλλου, ότι, σε συνδυασμό με άλλες οδηγίες ³ σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή και τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας, ο ΦΧΣ συνεπάγεται έξοδα για μη συμμετέχοντα κράτη μέλη. Το Ηνωμένο Βασίλειο αναγνωρίζει ότι η προσφυγή του μπορεί να θεωρηθεί πρόωρη και ότι, αντί να αμφισβητήσει την απόφαση περί εξουσιοδοτήσεως, θα έπρεπε να προσβάλει, σε εύθετο χρόνο, το εκτελεστικό μέτρο που θα ληφθεί οριστικώς από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη. Εντούτοις, αποφάσισε να ασκήσει, ως συντηρητικό μέτρο, προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως περί εξουσιοδοτήσεως για να διασφαλίσει το δικαίωμά του να προσβάλει το εν λόγω εκτελεστικό μέτρο.

Με τη σημερινή απόφασή του, **το Δικαστήριο απορρίπτει την προσφυγή του Ηνωμένου Βασιλείου.**

Το Δικαστήριο τονίζει ότι, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως κατά αποφάσεως περί εγκρίσεως ενισχυμένης συνεργασίας, ο έλεγχος του Δικαστηρίου αφορά το κύρος της εγκρίσεως αυτής. Ο εν λόγω έλεγχος δεν πρέπει να συγχέεται με τον έλεγχο που μπορεί να ασκηθεί, στο πλαίσιο μεταγενέστερης προσφυγής ακυρώσεως, κατά πράξεως εκδοθείσας βάσει της εφαρμογής της συγκεκριμένης ενισχυμένης συνεργασίας.

¹ Απόφαση 2013/52/ΕΕ του Συμβουλίου, της 22ας Ιανουαρίου 2013, περί ενισχυμένης συνεργασίας στη φορολόγηση των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών (ΕΕ L 22, σ. 11).

² Ήτοι το Βέλγιο, η Γερμανία, η Εσθονία, η Ελλάδα, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιταλία, η Αυστρία, η Πορτογαλία, η Σλοβενία και η Σλοβακία.

³ Οδηγία 2010/24/ΕΕ του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 2010, περί αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με φόρους, δασμούς και άλλα μέτρα (ΕΕ L 84, σ. 1) και οδηγία 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας και με την κατάργηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ (ΕΕ L 64, σ. 1).

Εν προκειμένω, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η προσβαλλομένη απόφαση εγκρίνει μόνον την καθιέρωση ενισχυμένης συνεργασίας, χωρίς να περιλαμβάνει κανένα ουσιώδες στοιχείο για τον καθεαυτό ΦΧΣ. Τα στοιχεία του μελλοντικού ΦΧΣ τα οποία αμφισβητεί το Ηνωμένο Βασίλειο ουδαμώς αποτελούν συστατικά της προσβαλλομένης αποφάσεως στοιχεία. Στο στάδιο αυτό, τα στοιχεία αυτά περιλαμβάνονται μόνον στις προτάσεις της Επιτροπής του 2011 και του 2013.

Επίσης, η προσβαλλομένη απόφαση δεν περιλαμβάνει καμία διάταξη σε σχέση με το ζήτημα των δαπανών που αφορούν την εφαρμογή της ενισχυμένης συνεργασίας. Επομένως, το ζήτημα αυτό δεν μπορεί να εξεταστεί πριν από την εφαρμογή του ΦΧΣ.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Δικαστήριο κρίνει ότι τα δύο προβληθέντα από το Ηνωμένο Βασίλειο επιχειρήματα αφορούν στοιχεία του τυχόν ΦΧΣ και δεν αφορούν την έγκριση καθιερώσεως ενισχυμένης συνεργασίας, οπότε είναι απορριπτέα και η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106